

nerne som nævnt er fastsat under forudsætning af, at alle kommuner har anvendt personfradrag på 6.000 kr. for skatteårene 1968-69 og 1969-70. I virkeligheden har mange kommuner anvendt lavere personfradrag på 4.000 eller 5.000 kr. Det gælder således mange kommuner med forholdsvis høje beskatningsprocenter, og i sådanne kommuner vil en del pensionister hidtil have betalt noget højere indkomstskat end forudsat ved beregningen af de skattestigninger, der er lagt til grund ved fastsættelsen af kompensationsbeløbene.

De foran omtalte lokale forskelle mellem på den ene side kompensationsbeløb og på den anden side tabet ved afskaffelsen af persontilskud og nedslag i de skattepligtige indtægter må således betragtes som en følge af den fremgangsmåde, der blev anvendt ved udarbejdelsen af kompensationsordningen.

Et andet spørgsmål er, om de skøn over udskrivningsreglerne for indkomståret 1970, der blev benyttet ved beregningen af merskatten som følge af nedslagenes bortfald, er holdbare. Da kompensationsordningen blev udformet, var disse udskrivningsregler endnu ikke fastsat, men man anslog, at statsskatten for lavere indkomster, folkepensionsbidraget og kommuneskatten gennemsnitlig ville blive udskrevet med tilsammen 36 pct.

For statsskatten og folkepensionsbidraget tilsammen er den nævnte procent fastsat til 20,1. Den gennemsnitlige kommunale udskrivningsprocent er som nævnt foreløbig opgjort til ca. 15,6 pct. Derved når man op på i alt 35,7 pct. Lægger man den foreløbige gennemsnitsprocent for de kirkelige afgifter på ca. 0,7 til, bliver den samlede procent ca. 36,4.